

[A. C. Mortensen.]

i Forbindelse med Læplantninger er gaaet ud af Finanslovforslaget, og jeg vil indtrængende henstille, at denne Bevilling opføres paa ny.

I denne Forbindelse har jeg en anden Henstilling til den højtærede Landbrugsminister. Ministeriet har bestemt, at der i Tilskud til Læplantninger højest maa ydes som ved Grundforbedringer en Trediedel af Arbejdsudgifterne, men Læplantninger og Grundforbedring kan ikke absolut sammenlignes, det varer adskillige Aar, inden Læplantning giver nogen Virkning, medens Grundforbedringsarbejderne som Regel giver godt Udbytte et eller to Aar efter Arbejdets Udførelse, og da Læplantning giver ikke lidt Arbejde og har saa stor Værdi, navnlig for Landets magre og barske Egne, henstiller jeg, at det tillades Hedeselskabet i Forbindelse med Plantningsforeningerne, hvor det findes formaalstjenligt, at yde noget større Tilskud end den fastsatte Trediedel. Den nugældende Ordning fører til, at mange Landmænd undlader at tage fremmed Arbejdskraft til Anlæg og Vedligeholdelse af Læbælter og enten helt undlader Plantningen eller lader Arbejdet vente, indtil de selv kan faa Tid til at udføre det uden fremmed Hjælp. Jeg tror derfor, det vilde være af Betydning, om man ændrede denne Bestemmelse noget.

Dernæst har jeg en Henstilling til den højtærede Trafikminister. Jeg henstiller til Ministeren at søge opført en ny Bro over Banen ved Indkørselen vestfra til Viborg. Den nuværende Bro har saa urimelig bratte Sving, at den er en ren Bilfælde. Overalt, hvor man paa Amtsvejene har saadanne uheldige Sving, søger man, ofte med meget store Bekostninger, at faa dem rettet ud. Udgifterne afholdes i det væsentlige af Motorafgiften. Det maa vel derfor ogsaa være muligt at skaffe Midler til at faa denne uheldige Bro ved Viborg ombygget, og der skulde synes at være saa meget mere Grund til at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse, som Statsbanerne for nylig har sendt Viborg Byraad en Skrivelse, hvori det hedder, at det vil være nødvendigt at sætte Skilte op, hvorved det forbydes Lastbiler at passere Broen med større samlet Vægt end 7 000 kg, da, hedder det videre, Broens Underlag er saa forøret af Lokomotivvæg, at Broens Bæreevne er væsentlig nedsat. Under disse Forhold, og naar Statsbanerne selv siger, at Broen har taget saa megen Skade, og i Betragtning af, at den er saa vanskelig at passere med den moderne Trafik, finder jeg,

det var paa høje Tid at tage under Overvejelse at faa bygget en ny Bro.

Saa har jeg et Par Bemærkninger at gøre i Anledning af den paastaaede Mangel paa Arbejdskraft i Landbruget. Der er i Virkeligheden mange Ting, som tyder paa, at den megen Tale, navnlig fra Venstres Side, om, at der mangler Arbejdskraft i Landbruget, i langt højere Grad er et Agitationsnummer beregnet paa at lægge Socialreformen for Had end en Tale, der hviler paa Realiteter. Naar man færdes blandt Landmænd, er det meget svært at træffe nogen, der selv mangler Folk, nej, de ved altid Besked om andre, der ingen Folk kan faa. Netop i denne Sommer har jeg hørt nogle enkelte Eksempler, der tyder paa, at denne Mangel paa Arbejdskraft sikkert ingenlunde er tilnærmelsesvis saa stor, som man vil paastaa.

Jeg kan nævne, at nogle unge Arbejdere i en vestjysk By, som er vant til at arbejde ved Landbruget, i Sommer besøgte 26 Gaarde i Byens Opland for om muligt at skaffe sig lidt Beskæftigelse, men der var ingen Steder Brug for dem. Saa kom det store Ramaskrig her fra Sjælland om den frygtelige Mangel paa Arbejdskraft herovre. Det bevirkede, at 4 unge Arbejdere fra samme By averterede i „Sorø Amtstidende“, et Blad, der skulde være særlig udbredt i de Egne, hvor den paastaaede Mangel paa Arbejdskraft var særlig fremherskende; det skete før Høst, men der kom ikke et eneste Tilbud om Plads. Det tyder ikke paa, at dette Spørgsmaal ser nær saadan ud, som det fremstilles. Og for en lille Tid siden var der et Venstreblad i en jysk By, der i sine Spalter pralede med, at en Landmand, der havde averteret i Bladet efter en Karl, havde faaet 20 Tilbud; et andet Sted i Bladet stod ganske vist den sædvanlige Jammerklage over, at Landbruget ikke kunde faa Folk, men det virkede ikke særlig overbevisende. Naturligvis er der rundt om i Landet enkelte Landmænd, der har svært ved at faa faste Folk, nemlig dem, der er kendt for ikke at behandle deres Folk ordentligt, og at der findes nogle hist og her af den Slags, derfor har vi jo Bevis gennem de ikke faa Retssager, der gennem Aarene føres mellem Husbond og Tyende.

Baade i By og paa Land er der vist en Del Familier, som har svært ved, navnlig om Sommeren, at faa Husassistenter. Jeg tror i Virkeligheden, at det væsentlig er der, Mangelen er, og Grunden hertil er ganske simpelt den, at de unge Piger, saa